Parlament Europejski
2019–2024

Komisja Kontroli Budżetowej

2023/0806(NLE)

27.9.2023

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie powołania Alejandra Blanca Fernándeza na członka Trybunału Obrachunkowego
(C9-0333/2023 – 2023/0806(NLE))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawca: Gilles Boyer

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 3

ZAŁĄCZNIK 1: ŻYCIORYS ALEJANDRA BLANCA FERNÁNDEZA 4

ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI ALEJANDRA BLANCA FERNÁNDEZA NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU 6

PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie powołania Alejandra Blanca Fernándeza na członka Trybunału Obrachunkowego

(C9-0333/2023 – 2023/0806(NLE))

(Konsultacja)

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 286 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym Rada skonsultowała się z Parlamentem (C9-0333/2023),

– uwzględniając art. 129 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0000/2023),

A. mając na uwadze, że pismem z dnia 8 września 2023 r. Rada zasięgnęła opinii Parlamentu Europejskiego w sprawie powołania Alejandra Blanca Fernándeza na członka Trybunału Obrachunkowego;

B. mając na uwadze, że Komisja Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego oceniła kwalifikacje Alejandra Blanca Fernándeza, zwłaszcza pod kątem wymogów określonych w art. 286 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; mając na uwadze, że w ramach procesu oceny komisja otrzymała życiorys Alejandra Blanca Fernándeza, jak również odpowiedzi na pytania przesłane mu w kwestionariuszu;

C. mając na uwadze, że następnie komisja przeprowadziła, 12 października 2023 r., wysłuchanie Alejandra Blanca Fernándeza, który wygłosił oświadczenie wstępne i odpowiedział na pytania członków komisji;

1. wydaje pozytywną/negatywną opinię w sprawie propozycji Rady dotyczącej powołania Alejandra Blanca Fernándeza na członka Trybunału Obrachunkowego;

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji Radzie oraz, do wiadomości, Trybunałowi Obrachunkowemu, jak również pozostałym instytucjom Unii Europejskiej i organom kontroli państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK 1: ŻYCIORYS ALEJANDRA BLANCA FERNÁNDEZA

Edukacja

09.2007–06.2011	Uniwersytet Camilo José Cela: Dyplom doktora *cum laude* na kierunku ekonomia, biznes i finanse
10.2006–10.2007	Organ wyższego szczebla państwowych kontrolerów i audytorów finansowych
03.2004–12.2004	Organ techniczny audytorów i księgowych
09.1999–06.2001	Uniwersytet w Vigo (kampus w Ourense): dyplom na kierunku administracja biznesowa i zarządzanie
09.1996–06.1999	Uniwersytet w Vigo (kampus w Ourense): dyplom studiów biznesowych

Doświadczenie

12.2020–	**Stałe Przedstawicielstwo Hiszpanii przy Unii Europejskiej:** doradca koordynujący w Stałym Przedstawicielstwie Hiszpanii przy Unii Europejskiej, odpowiedzialny za negocjacje w sprawach związanych z wieloletnimi ramami finansowymi, polityką spójności i funduszami Next Generation. Odpowiedzialny za grupy robocze Rady ds. środków strukturalnych i wieloletnich ram finansowych. Odpowiada za stosunki z DG REGIO, DG EMPL i DG BUDGET, a także za stosunki z Parlamentem Europejskim.
03.2015–03.2020	**Stałe Przedstawicielstwo Hiszpanii przy Unii Europejskiej:** doradca finansowy w Stałym Przedstawicielstwie Hiszpanii przy Unii Europejskiej, odpowiedzialny za grupy robocze Rady ds. środków strukturalnych i wieloletnich ram finansowych (w latach 2015–2018 odpowiedzialny również za grupę roboczą ds. zwalczania nadużyć finansowych i dokumentację zamówień publicznych). W latach 2015–2018 przedstawiciel jednostki koordynującej zwalczanie nadużyć finansowych w Brukseli. Odpowiada za stosunki z DG REGIO, DG EMPL i DG BUDGET, a także za stosunki z Parlamentem Europejskim.
09.2009–03.2015	**Komisja Europejska (Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej):** oddelegowany ekspert krajowy w Dziale Audytu Wewnętrznego i Doradztwa Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Regionalnej, odpowiedzialny za sprawy związane z oceną okresu programowania 2007–2013, wdrażaniem okresu programowania 2014–2020 oraz audytem elementów związanych z zarządzaniem i audytem zewnętrznym Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności i Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej.
03.2009–10.2009	**Komisja Europejska (Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa):** oddelegowany ekspert krajowy ds. szkolenia zawodowego w

	hiszpańskiej jednostce geograficznej odpowiedzialnej za monitorowanie i korygowanie nieprawidłowości w Hiszpańskim Funduszu Morskim i Rybackim.
10.2007–03.2009	**Kontroler generalny administracji państwowej (Ministerstwo Finansów):** krajowy audytor kierujący zespołem w instytucji audytowej odpowiedzialnym za audyty programów współpracy terytorialnej z udziałem Hiszpanii oraz za opracowanie strategii audytu w odniesieniu do tych programów na lata 2014–2020.
10.2005–10.2006	**Kontroler generalny administracji państwowej (Ministerstwo Finansów):** audytor odpowiedzialny za kontrolę środków związanych z Europejskim Funduszem Społecznym w ramach instytucji audytowej.
12.2004–11.2005	**Kontroler generalny administracji państwowej (Ministerstwo Finansów):** audytor odpowiedzialny za stałą kontrolę finansową i uprzednie kontrole Ministerstwa Środowiska.

Kwalifikacje

- Od 2011 r. do chwili obecnej prelegent na wykładach i seminariach dotyczących wieloletnich ram finansowych, budżetu europejskiego i negocjacji europejskich, organizowanych na Uniwersytecie Camilo José Cela, Katolickim Uniwersytecie Murcji ICADE i Międzynarodowym Uniwersytecie La Rioja.
- W 2014 r. otrzymał akredytację Instytutu Audytorów Wewnętrznych Certyfikowanych Specjalistów w dziedzinie Audytu Publicznego.

Języki

Język hiszpański	język ojczysty
Język galicyjski	język ojczysty
Język angielski	C2
Język francuski	C2
Język włoski	C1
Język portugalski	B2

ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI ALEJANDRA BLANCA FERNÁNDEZA NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU

Doświadczenie zawodowe

1. **Proszę przedstawić swoje doświadczenie zawodowe w dziedzinie finansów publicznych, zarówno w zakresie planowania budżetu, realizacji budżetu lub zarządzania budżetem, czy też kontroli budżetowej lub audytu.**

Całe moje doświadczenie zawodowe związane jest z Ministerstwem Finansów, gdzie pracowałem zarówno jako audytor, jak i negocjator regulacji dotyczących funduszy europejskich i wieloletnich ram finansowych.

Pracę jako audytor rozpocząłem w 2005 r., kiedy przeszedłem pierwszy proces naboru, aby zostać audytorem na poziomie A2, co uprawniało mnie do pracy w Ministerstwie Finansów w zakresie kontroli *ex post* i *ex ante* w Ministerstwie Środowiska (obecnie Ministerstwo Transformacji Ekologicznej i Wyzwań Demograficznych).

W 2007 r. zdałem egzamin z zakresu zarządzania wymagany w Starszym Korpusie Kontrolerów i Audytorów Państwowych w Ministerstwie Finansów. Proces egzaminacyjny obejmuje sześć egzaminów dotyczących przepisów cywilnych, administracyjnych i handlowych, makroekonomii, rachunkowości publicznej i prywatnej, matematyki finansowej, języków, przepisów podatkowych i budżetowych, finansów publicznych i zamówień publicznych.

Pomyślne przejście procesu egzaminacyjnego uprawniło mnie do pracy w różnych obszarach w Ministerstwie Finansów, gdzie specjalizowałem się w audycie funduszy europejskich. Byłem również odpowiedzialny za audyt programów współpracy terytorialnej, w których uczestniczyła Hiszpania. Przed objęciem tego stanowiska uczestniczyłem również w audytach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Europejskiego Funduszu Społecznego. Jako kierownik ds. audytów współpracy terytorialnej koordynowałem prace w terenie, udzielając jednocześnie wskazówek dotyczących poszczególnych audytów przeprowadzanych przez inne organy. W latach 2007–2008 prace w terenie zlecano na zewnątrz różnym firmom audytorskim. Miałem okazję kierować audytami prowadzonymi przez prywatne firmy oraz przenosić procesy realizowane zwykle przez audytorów z sektora prywatnego do audytu publicznego i uwzględniać je w wytycznych dla organów państwowych.

Uczestniczyłem również w procesie decyzyjnym dotyczącym stosowania korekt finansowych i harmonizacji procesów między funduszami i organami, zapewniając wytyczne standaryzacyjne, które nie pozostawiały miejsca na interpretację.

Jak można jasno wywnioskować z analizy programów współpracy terytorialnej z punktu widzenia audytu, audyty takich programów wymagają znacznie większej koordynacji niż w przypadku pozostałych funduszy europejskich, ponieważ zaangażowanych jest w nie wielu różnych partnerów i audytorów, którzy przeprowadzają audyty tego samego projektu. Udział w tych audytach dał mi możliwość poznania różnych europejskich przepisów i metodyk audytu.

W 2009 r. Komisja mianowała mnie oddelegowanym ekspertem krajowym. Praca w Dziale Audytu Wewnętrznego i Doradztwa DG była wielkim wyzwaniem i pozwoliła mi odkryć inną

stronę audytów, w tym tych związanych z wynikami. W 2014 r. uzyskałem certyfikat Instytutu Audytorów Wewnętrznych.

Podczas mojej kariery w Komisji Europejskiej miałem okazję pracować nad różnymi audytami i konsultacjami dla DG REGIO, w tym nad oceną EFRR. Brałem udział w sporządzaniu wniosków ustawodawczych na lata 2014–2020, wytycznych dotyczących zamknięcia na lata 2007–2013, Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej oraz zamknięcia funduszy objętych polityką spójności na lata 2000–2006.

Moja praca i doświadczenie w instytucjach europejskich utrwaliły moją wcześniejszą wiedzę na temat funduszy europejskich i poszerzyły moją wiedzę w odniesieniu do różnych narzędzi i technik audytu stosowanych przez audytorów DG REGIO. Miałem również okazję zorganizować w DG REGIO rozmaite warsztaty z zakresu etyki. Moja praca w tym obszarze doprowadziła do przedstawienia propozycji wewnętrznych standardów etycznych, które należy stosować w DG.

W marcu 2015 r. zostałem wybrany przez sekretarza stanu ds. budżetu i wydatków w Hiszpanii do reprezentowania mojego kraju w Radzie Unii Europejskiej. W tym czasie byłem przedstawicielem Hiszpanii w różnych grupach roboczych, takich jak grupa robocza ds. środków strukturalnych, grupa ds. zwalczania nadużyć finansowych, Komitet Budżetowy, grupa ds. zamówień publicznych i grupa ds. wieloletnich ram finansowych (WRF). Obecnie przewodniczę grupie roboczej ds. rewizji WRF i SMOR w imieniu rotacyjnej prezydencji hiszpańskiej w UE, a także prowadzę negocjacje w sprawie Instrumentu na rzecz Ukrainy i przepisów w sprawie STEP.

Moja praca w Radzie Unii Europejskiej dała mi możliwość pełnienia funkcji doradcy finansowego odpowiedzialnego za negocjacje wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, rozporządzeń w sprawie funduszy europejskich na lata 2021–2027, dokumentacji na potrzeby Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, stosunków z Komisją Rozwoju Regionalnego, środków ustawodawczych mających na celu złagodzenie gospodarczych i społecznych skutków COVID-19 oraz pakietu na rzecz odbudowy Next Generation EU.

2. Co zaliczyłby Pan do swoich najważniejszych osiągnięć w życiu zawodowym?

Moim największym dotychczasowym osiągnięciem jest zaproponowanie mnie przez mój rząd na hiszpańskiego członka Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, co uważam za zaszczyt i uznanie mojej kariery audytora w Ministerstwie Finansów.

Jako hiszpański urzędnik służby cywilnej powiedziałbym, że moim pierwszym osiągnięciem było zdanie egzaminu uprawniającego do tego, by zostać hiszpańskim urzędnikiem służby cywilnej, a dokładniej w moim przypadku Starszego Korpusu Kontrolerów i Audytorów Państwowych. Proces egzaminacyjny, jak powiedziałem w pierwszym pytaniu, jest wysoce konkurencyjny i wymaga wielu lat przygotowań oraz wielkiego osobistego poświęcenia. Pomyślne zakończenie tego naboru dało mi kwalifikacje do kierowania zespołami Audytu Współpracy Terytorialnej w instytucji audytowej, gdzie miałem okazję opracować jednolity system przeglądu i analizy sprawozdań oraz uczestniczyć w opracowywaniu wytycznych dotyczących korekt finansowych.

Moim drugim osiągnięciem zawodowym było wybranie mnie przez DG REGIO na oddelegowanego eksperta krajowego i możliwość pracy przez prawie sześć lat w Dziale Audytu Wewnętrznego i Doradztwa. Praca w DG REGIO dała mi możliwość uczestniczenia

w podejmowaniu kluczowych decyzji, takich jak opracowanie wewnętrznych systemów przeglądu umów partnerstwa i programów operacyjnych na okres programowania 2014–2020.

Moim trzecim jak dotąd osiągnięciem zawodowym było wybranie mnie przez sekretarza stanu ds. budżetu i wydatków do reprezentowania mojego kraju w Radzie Unii Europejskiej. Dało mi to możliwość uczestniczenia w negocjacjach wieloletnich ram finansowych na okres programowania 2021–2027, a także w upraszczaniu i wprowadzaniu elastyczności w przepisach dotyczących funduszy europejskich.

3. **Jakie ma Pan doświadczenie zawodowe związane z międzynarodowymi organizacjami lub instytucjami wielokulturowymi i wielojęzycznymi z siedzibą poza Pana krajem ojczystym?**

Jako audytor specjalizujący się w funduszach europejskich przez większość mojej kariery miałem zaszczyt pracować z instytucjami europejskimi. Dało mi to możliwość kontaktu z audytorami i urzędnikami służby cywilnej ze wszystkich sektorów Unii Europejskiej oraz poznania różnych metod pracy.

Jako państwowy kontroler i audytor oraz członek hiszpańskiego organu audytu zewnętrznego, IGAE, który jest instytucją audytową dla wszystkich funduszy europejskich, byłem głównym audytorem programów współpracy terytorialnej, w których uczestniczyła Hiszpania.

W 2009 r. rozpocząłem karierę w instytucjach europejskich jako oddelegowany ekspert krajowy ds. szkoleń zawodowych w DG MARE, gdzie pracowałem w jednostce geograficznej ds. Hiszpanii i Portugalii i byłem odpowiedzialny za usuwanie nieprawidłowości zgłoszonych przez hiszpańską instytucję audytową. Natychmiast po zakończeniu pracy w DG MARE zostałem zatrudniony jako oddelegowany ekspert krajowy w Dziale Audytu Wewnętrznego i Doradztwa w DG REGIO, gdzie byłem jedynym hiszpańskim członkiem wielokulturowego zespołu. Dzięki temu poznałem różne metody pracy, uczestniczyłem w różnych audytach i zdobyłem znaczne doświadczenie w zakresie pracy Europejskiego Trybunału Obrachunkowego i Komisji Europejskiej oraz interakcji między nimi.

Po prawie sześciu latach pracy w Komisji Europejskiej rozpocząłem pracę w Radzie Unii Europejskiej, w której reprezentuję swój kraj w kilku grupach roboczych. Pozwoliło mi to pogłębić moją wiedzę na temat instytucji europejskich oraz stosunków i negocjacji międzyinstytucjonalnych, w szczególności w odniesieniu do zwykłej procedury ustawodawczej, ale także bardziej politycznych negocjacji na szczeblu Rady Europejskiej, takich jak dotyczące wieloletnich ram finansowych.

4. **Czy uzyskał Pan absolutorium z wykonywania swoich poprzednich funkcji kierowniczych, jeżeli taka procedura miała zastosowanie?**

Nie, na żadnym ze stanowisk, które zajmowałem w mojej karierze audytora, absolutorium nigdy nie było wymagane.

5. **Które z wcześniejszych stanowisk zawodowych objął Pan w wyniku nominacji politycznej?**

Żadnego. Wszystkie stanowiska zajmowałem jako niezależny urzędnik służby cywilnej i audytor. Na wszystkie stanowiska, które zajmowałem, zostałem wybrany na podstawie moich

kwalifikacji i dzięki przejściu konkurencyjnych procedur wyboru.

6. **Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczył Pan w swojej pracy zawodowej.**

W swojej karierze miałem okazję uczestniczyć w podejmowaniu ważnych decyzji.

Najważniejszą decyzją, w której podjęciu brałem udział, było wynegocjowanie i zatwierdzenie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, w tym pakietu na rzecz odbudowy. Utworzenie NextGenerationEU, aby pomóc państwom w odbudowie po pandemii COVID-19, stanowiło znaczący krok w kierunku integracji europejskiej.

Podczas tych negocjacji kierowałem zespołem technicznym w Brukseli i prowadziłem ważne negocjacje. Proces negocjacji zajął nam ponad dwa lata, z czego ostatnie sześć miesięcy było dodatkowo utrudnione przez ograniczenia i środki izolacji wprowadzone w związku z pandemią COVID-19. Mój udział w tym procesie obejmował prowadzenie negocjacji dotyczących rozporządzenia w sprawie polityki spójności na okres programowania 2021–2027. Miałem ponadto okazję negocjować uproszczenie przepisów i elastyczność w odniesieniu do okresu programowania 2014–2020 w celu zapewnienia elastyczności dla dostępnych funduszy, które miały być przeznaczone na działania związane z kryzysem.

Jako audytor byłem odpowiedzialny za wiele różnych rodzajów audytów. Gdybym miał wybrać najbardziej wartościowe audyty, byłyby to dwa audyty opisane poniżej.

Pierwszy z nich przeprowadziłem jako szef zespołu audytorów w instytucji audytowej ds. współpracy terytorialnej w 2008 r., kiedy wszystkie audyty zlecano różnym zewnętrznym firmom audytorskim. Moja rola polegała na doradzaniu audytorom przeprowadzającym audyty i opracowywaniu list kontrolnych dla mojego zespołu w celu przeglądu audytów przeprowadzanych przez firmy audytorskie. Jedną z moich najważniejszych decyzji była standaryzacja praktyk audytowych. Do tego czasu brakowało jednolitego traktowania nieprawidłowości i ustaleń między różnymi firmami audytorskimi i między krajami, w szczególności w programie Hiszpania–Portugalia, istniało wiele rozbieżności między pracami prowadzonymi w ramach audytów przez różnych partnerów pracujących nad tym samym projektem. Po wprowadzeniu tej nowej metody pracy otrzymaliśmy pozytywne informacje zwrotne od audytorów z Komisji Europejskiej.

Drugi z najważniejszych audytów przeprowadziłem podczas mojej pracy w DG REGIO jako audytor wewnętrzny, gdzie uczestniczyłem w wielu audytach, które doprowadziły do zmian i ulepszeń w procedurach DG REGIO. W 2014 r. przeprowadziliśmy audyt mający na celu zidentyfikowanie potencjalnych wąskich gardeł i przeszkód w celu ułatwienia „szybkiego” zatwierdzania programów operacyjnych, w ramach którego dokonaliśmy przeglądu odpowiednich przepisów dotyczących okresu programowania 2014–2020. W wyniku tych prac wyjaśniliśmy informacje, które należało wysłać organom państw członkowskich na potrzeby umowy partnerstwa i programów operacyjnych.

Niezależność

7. **Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego muszą być „w pełni niezależni” w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza Pan**

stosować się do tego obowiązku podczas pełnienia przyszłych zadań?

Art. 285 i 286 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowią, że członkowie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego muszą być całkowicie niezależni. Niezależność i obiektywizm były nadrzędnymi zasadami w całej mojej karierze audytora – było tak od samego początku, gdy zajmowałem stanowisko członka hiszpańskiej instytucji audytowej, i kontynuowałem to w mojej pracy w Komisji Europejskiej.

W sytuacji faktycznego lub postrzeganego konfliktu interesów niezwłocznie zwróciłbym się o poradę do Komisji Etyki Trybunału w konsultacji z prezesem Europejskiego Trybunału Obrachunkowego i odpowiednio zastosowałbym się do ich porad.

8. **Czy Pan lub ktokolwiek z Pana bliskich (rodzice, rodzeństwo, partner w zalegalizowanym związku i dzieci) posiada jakiekolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub jakiekolwiek udziały finansowe czy też inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z przyszłymi obowiązkami?**

Nie, żadnych.

9. **Czy jest Pan gotów ujawnić prezesowi Trybunału wszystkie swoje interesy finansowe i inne zobowiązania oraz pozwolić na ich upublicznienie?**

Tak, jestem gotów ujawnić wszystkie niezbędne informacje.

10. **Czy jest Pan stroną jakiegokolwiek toczącego się postępowania sądowego? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje.**

Nie jestem.

11. **Czy pełni Pan jakąkolwiek czynną lub wykonawczą funkcję polityczną, a jeżeli tak, to na jakim szczeblu? Czy zajmował Pan jakiekolwiek stanowisko polityczne w ciągu ostatnich 18 miesięcy? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje.**

Nie, żadnych.

12. **Czy w razie wyboru na członka Trybunału ustąpi Pan z piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany, oraz zrezygnuje z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?**

Nie ma zastosowania w moim przypadku.

13. **Jak postąpiłby Pan w przypadkach poważnych nieprawidłowości, a nawet oszustwa lub korupcji z udziałem osób pochodzących z Pana kraju?**

Darzę rolę audytora w sektorze publicznym najwyższym szacunkiem i w pełni rozumiem, że sprawozdania z audytu służą ochronie pieniędzy podatników, zwiększaniu wartości pieniądza i pomaganiu społeczeństwu w rozwoju. Społeczeństwo i jego przywódcy muszą zdecydowanie przeciwdziałać oszustwom i korupcji, w tym za pomocą wszelkich możliwych środków zapobiegawczych.

Jako audytor specjalizujący się w funduszach europejskich przez całą swoją karierę miałem

do czynienia z nieprawidłowościami, z których niektóre prowadziły do nadużyć finansowych, i oczywiście niektóre z nich miały miejsce w moim kraju. W każdej sprawie działałem niezależnie i stosowałem międzynarodowe standardy kontroli.

W przypadku sytuacji, w której w jednym ze sprawozdań, za które jestem odpowiedzialny, poważne nieprawidłowości lub przypadki nadużyć finansowych będą miały wpływ na Hiszpanię, potraktuję je tak, jak potraktowałbym każdą inną nieprawidłowość lub każdy inny przypadek nadużycia finansowego, i należycie uwzględnię opinię audytorów, którzy przeprowadzili audyt.

Wykonywanie obowiązków

14. Jakie powinny być główne cechy należytego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych? W jaki sposób Trybunał Obrachunkowy może przyczynić się do należytego zarządzania finansami?

Kultura należytego zarządzania finansami w sektorze publicznym jest potrzebna bardziej niż w jakimkolwiek innym obszarze. Nie można bowiem zapominać, że pracujemy za pieniądze europejskiego podatnika. Przypominam, że zgodnie z art. 33 rozporządzenia finansowego główne zasady należytego zarządzania finansami to „oszczędność, efektywność i skuteczność”:

a) zasada oszczędności, która wymaga, aby zasoby wykorzystywane przez zainteresowaną instytucję Unii w celu wykonywania jej działalności były udostępniane w należytym czasie, we właściwej ilości i jakości oraz po najlepszej cenie;

b) zasada efektywności, która dotyczy jak najkorzystniejszej relacji pomiędzy wykorzystywanymi zasobami, podejmowanymi działaniami i osiąganymi celami;

c) zasada skuteczności, która dotyczy stopnia, w jakim zamierzone cele zostały osiągnięte dzięki podjętym działaniom.

Art. 33 ust. 2 rozporządzenia finansowego stanowi, że „zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami wykorzystanie środków musi być ukierunkowane na wykonanie i w związku z tym:

a) cele programów i działań ustala się *ex ante*;

b) postępy w osiąganiu celów monitoruje się przy pomocy wskaźników wykonania;

c) informacje o postępach w osiąganiu celów oraz o problemach w tym zakresie zamieszcza się w sprawozdaniach składanych Parlamentowi Europejskiemu i Radzie”.

Zgodnie z art. 33 ust. 3 rozporządzenia finansowego „[w] stosownych przypadkach definiuje się skonkretyzowane, mierzalne, osiągalne, odpowiednie i terminowe cele, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz odpowiednie, przyjęte, wiarygodne, proste i solidne wskaźniki”.

Europejski Trybunał Obrachunkowy odgrywa kluczową rolę we wszystkich tych działaniach, ponieważ wydaje opinie na temat różnych przepisów w celu zapewnienia, by wszystkie przepisy sektorowe promowały politykę opartą na wynikach, określały jasne i wymierne cele, wzmacniały je na poziomie europejskim oraz ustanawiały wskaźniki, za pomocą których

można mierzyć osiągnięcie określonych wcześniej wskaźników. Prace Europejskiego Trybunału Obrachunkowego powinny koncentrować się na kontrolach wykonania zadań, dzięki którym można zweryfikować, w jaki sposób różne polityki są wdrażane w państwach członkowskich. Zalecenia Europejskiego Trybunału Obrachunkowego i jego sprawozdania pomagają poprawić wyniki wielu różnych audytów.

15. Zgodnie z postanowieniami Traktatu Trybunał jest zobowiązany pomagać Parlamentowi w sprawowaniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak zapewniłby Pan dalszą poprawę współpracy między Trybunałem a Parlamentem Europejskim (w szczególności jego Komisją Kontroli Budżetowej) w celu zarówno wzmocnienia nadzoru publicznego nad wydatkami ogólnymi, jak i zwiększenia ich skuteczności?

Europejski Trybunał Obrachunkowy odgrywa zasadniczą rolę w procedurze budżetowej. Dzieje się to głównie przez wypełnianie obowiązków ustanowionych w art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ponieważ Trybunał przedkłada poświadczenie wiarygodności rachunków i prawidłowości transakcji leżących u ich podstaw, wraz ze sprawozdaniami i opiniami specjalnymi, które służą zapewnieniu większej jasności co do wykonania budżetu europejskiego.

Sprawozdania Trybunału mają kluczowe znaczenie dla Parlamentu Europejskiego, w szczególności dla Komisji Kontroli Budżetowej (CONT). Aby wspomóc Parlament Europejski w wykonywaniu jego uprawnień kontrolnych w zakresie wykonania budżetu, niezbędne jest utrzymywanie otwartych stosunków i stałego kanału komunikacji między Trybunałem a komisją CONT. Aby to osiągnąć, konieczne jest między innymi uczestnictwo członków Trybunału w wyjazdach służbowych komisji CONT oraz konsultacje z członkami komisji CONT w sprawie przygotowania programu prac Trybunału. .

16. Co według Pana stanowi wartość dodaną kontroli wykonania zadań i w jaki sposób należałoby wprowadzić wyniki kontroli do procedur zarządzania?

Kontrole legalności i prawidłowości służą systemom zarządzania do weryfikacji, czy pieniądze zostały wydane zgodnie z prawem i prawidłowo, podczas gdy kontrole wykonania zadań pomagają systemom zarządzania przejść od filozofii „wydatków” do filozofii „efektywności”. Chodzi o to, by przydzielać zasoby publiczne nie tam, gdzie są wydawane legalnie i prawidłowo, ale tam, gdzie są one najbardziej efektywne.

Mając pełną świadomość, że bez kontroli legalności i prawidłowości system byłby zawodny, nie możemy polegać wyłącznie na kontroli poziomu absorpcji, legalności i prawidłowości, ponieważ uzyskane przez nas w ten sposób informacje są niekompletne. Kontrola wykonania zadań stanowi zatem uzupełnienie kontroli finansowej i służy poprawie oszczędności, efektywności i skuteczności finansów publicznych. Wprowadza nowy element odpowiedzialności, który oznacza nie tylko, że wszystkie wydatki nastąpiły zgodnie z prawem i były prawidłowe, ale też że wydatki te przyczyniły się do osiągnięcia wcześniej określonych celów i to przy możliwie najniższych kosztach. Kontrole wykonania zadań mogą również pomóc w identyfikacji wąskich gardeł i nieprawidłowości w systemie, jeśli są połączone z audytami systemu.

Jeśli chodzi o włączenie wyników tych kontroli do procedur zarządzania, kluczowe jest ustanowienie systemu, w którym przewiduje się kary za nieosiągnięcie celów lub brak skuteczności w ich realizacji, co pozwoli zapewnić, że zarządzający finansami publicznymi

będą odpowiednio reagowali na poziom wykonania zadań.

Procedury zarządzania powinny uzupełniać kontrole legalności i prawidłowości z uwzględnieniem perspektywy opartej na wynikach. Podatnicy powinni mieć pewność, że ich pieniądze są wydawane mądrze, a żeby tak było, musimy zaprojektować systemy, które koncentrują się na wynikach.

17. Jak można usprawnić współpracę pomiędzy Trybunałem Obrachunkowym, krajowymi organami kontroli i Parlamentem Europejskim (Komisją Kontroli Budżetowej) w zakresie kontroli budżetu UE?

Bardzo potrzebne jest znalezienie właściwej równowagi między audytami i kontrolami a efektywnym wykorzystaniem funduszy europejskich. Niestety, czasem mnogość wymogów dotyczących audytu i kontroli utrudnia efektywne wykorzystanie funduszy europejskich. Musimy zacieśnić współpracę między poszczególnymi instytucjami audytowymi w państwach członkowskich i instytucjach europejskich. Należy ponadto znormalizować metodykę audytu i zapewnić jej jednolite zrozumienie we wszystkich organach audytowych.

W ostatnich latach przepisy dotyczące funduszy europejskich zmierzały w kierunku zasady jednego audytu, co zmniejszy liczbę audytów, które beneficjenci będą musieli przeprowadzić w odniesieniu do tego samego projektu, a jednocześnie zharmonizuje audyty przeprowadzane w państwach członkowskich:

- w art. 80 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej przewidziano przepisy mające na celu zmniejszenie liczby audytów dotyczących tego samego projektu i zwiększenie ufności wśród audytorów Komisji Europejskiej i krajowych instytucji audytowych;

- w art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności wprowadzono zestaw podstawowych informacji, które organy krajowe muszą udostępniać i przesyłać Komisji, aby ułatwić jej wykonywanie zadań audytowych i poleganie na krajowych systemach kontroli.

Zastosowanie zasady jednego audytu uprościłoby dostęp do funduszy europejskich bez zmniejszania efektywności systemów zarządzania i kontroli.

Pierwszym i najważniejszym elementem zasady jednego audytu są silne relacje między poszczególnymi organami audytowymi. Należy w dalszym ciągu rozwijać współpracę między Europejskim Trybunałem Obrachunkowym a najwyższymi organami kontroli, a biorąc pod uwagę, że audyty funduszy europejskich w państwach członkowskich są przeprowadzane przez instytucje audytowe, konieczne wydaje się wzmocnienie stosunków z tymi podmiotami.

Zasada jednego audytu może działać tylko wówczas, gdy procedury audytu i interpretacja przepisów będą takie same we wszystkich organach kontrolnych, w tym wśród audytorów

Komisji Europejskiej. Aby osiągnąć taką samą interpretację przepisów dotyczących audytu, konieczna jest kompleksowa współpraca, którą można osiągnąć przez lepszą wymianę informacji, opracowanie znormalizowanych procedur audytu, przeprowadzanie wspólnych audytów, ustanowienie jasnych kanałów komunikacji, zawieranie umów o wzajemnej pomocy i inne rzeczywiste ulepszenia legislacyjne.

Zacieśnienie współpracy między poszczególnymi organami audytowymi i ujednolicenie metodyki audytu, a także sposobu traktowania ustaleń, pozwoliłoby na uproszczenie procedur, co skutkowałoby bardziej efektywnym i przejrzystym systemem opartym na jaśniejszych przepisach dla instytucji objętych audytem i ułatwiłoby realizację zadań Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego.

18. Jak zapewniłby Pan dalszy rozwój sprawozdawczości Trybunału Obrachunkowego, tak aby Parlament Europejski otrzymywał wszystkie niezbędne informacje o precyzyjności danych dostarczanych Komisji Europejskiej przez państwa członkowskie?

Precyzyjność i jednorodność danych pochodzących z różnych państw członkowskich ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia aktualnych informacji na temat wykonania budżetu i wykorzystania funduszy europejskich w państwach członkowskich. Prace kontrolne Trybunału powinny nadal koncentrować się na precyzyjności danych przekazywanych Komisji przez państwa członkowskie.

Spośród poszczególnych elementów budżetu europejskiego jednym z najbardziej zaawansowanych pod tym względem jest obszar polityki spójności, ponieważ wszystkie materiały są przekazywane drogą elektroniczną, dzięki czemu Komisja Europejska jest w stanie kontrolować precyzyjność danych dostarczanych przez państwa członkowskie. Mimo że polityka spójności jest jednym z najbardziej zaawansowanych obszarów pod względem wykorzystania danych elektronicznych, dane przekazywane lub przesyłane do systemu nie zawsze odpowiadają rzeczywistej sytuacji w terenie. W wielu przypadkach dane są przesyłane do systemu dopiero wtedy, gdy projekty zostaną w pełni rozliczone w ramach kontroli *ex ante*, co negatywnie wpływa na wizerunek tej polityki i ostatecznie na wykonanie budżetu europejskiego.

Działania mające na celu poprawę precyzyjności danych mogą polegać na przykład na rozważeniu stosowania ulepszonego próbkowania danych, podejścia opartego na ryzyku do analizy dokładności danych, wykorzystaniu nowych technologii do identyfikacji niedokładności danych, analizie przyczyn niedokładności, aby móc przewidzieć przyszłe niedokładności itp. Działania te należy uzupełnić terminowym zgłaszaniem danych Parlamentowi Europejskiemu oraz zwiększeniem w rozporządzeniu odpowiedzialności państw członkowskich za precyzyjność danych.

W rezultacie audytorzy i upoważnieni użytkownicy będą mieli dostęp do tych samych precyzyjnych i aktualnych informacji na temat wykorzystania i skuteczności funduszy europejskich w różnych dziedzinach.

Inne zagadnienia

19. Czy wycofa Pan swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu w sprawie Pana powołania będzie nieprzychylna?

Jeżeli opinia Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu nie będzie pozytywna, ponieważ uzna ona, że nie spełniam w wystarczającym stopniu kryteriów wymienionych w art. 285 i 286 TFUE, zwrócę się do rządu hiszpańskiego o ponowne rozważenie mojej nominacji do Europejskiego Trybunału Obrachunkowego.